

Vpričo Boga!

7. Hipne molitvice.

č) Ob raznih opravih in dogodkih našega življenja.

Pri svojih opravih moramo posnemati angele varihe, o katerih je rekel Jezus, da vedno gledajo obličje Očeta, ki je v nebesih. Torej, ko skrbijo za svoje varovance, se ne odstranijo od nebeškega Očeta. Tudi mi si prizadevajmo, da nas vsakdanja opravila in razni dogodki ne odvrtačuejo od Boga, marveč nam še pomagajo, da pogosteje mislimo nanj.

Zjutraj. Ko se zbudiš, bodi tvoja prva misel na Boga ter vzdihni: „O Bog, moj Bog, s svitom vred čujem k tebi.“ (Ps. 62, 1.) „Moje oči prihite k tebi ob svitu, da premišlujem tvoje besede.“ (Ps. 118, 148.) — Med umivanjem: „Operi me čimdalje bolj moje pregrehe in očisti me moje hudobije.“ (Ps. 50, 4.) — Ko se oblačiš: „Slecimo vsa dela teme in oblecimo orožje svetlobe: oblecimo Jezusa Kristusa.“ (Rim. 13.) — Pred molitvijo: „Gospod, odpri moje ustnice, in moja usta bodo oznanjala tvojo hvalo.“ (Ps. 50, 17.) — Predno greš z doma: „Pokaži mi, Gospod, svoja pota in nauči me svoje steze.“ (Ps. 24, 4.) — Ko se pokropiš: „Poškropi me s hizopom, in bom očiščen; umij me, in bolj bom bel kot sneg.“ (Ps. 50, 9.)

Med dnevom. Pred molitvijo: „Naj pride moja molitev pred Te, nagni svoje uho k moji prošnji.“ (Ps. 87, 2.) — Pred berilom (ali cerkvenim govorom): „Govori, Gospod, tvoj služabnik posluša.“ — Razna dela, zlasti opravila svojega stanu, že naprej daruj Bogu z dobrim namenom. — Ko si žejen: „Mojo dušo žeja po tebi.“ (Ps. 62, 1.) — Ko si lačen: „Človek ne živi samo ob kruhu, temuč ob vsaki besedi, ki pride iz ust božjih. Moja jed je, da izpolnim voljo svojega Očeta.“ — Pred jedjo

prosi blagoslova božjega in skleni, da hočeš uživati dari božje ne radi same slasti, marveč zato, ker je tako volja božja, da si ohraniš zdravje in življenje. — Med jedjo tudi obujaj svete misli, kako tudi tvoja duša potrebuje hrane (nebeške mane), zatajuj se in misli na zmernost in poste našega Gospoda in svetnikov. Bogoljubni pater Baltazar Sanhez je večkrat rekel pri jedi: „Moj Bog, ko bi bila pač vsa žitna zrnca, iz katerih je napravljen ta kruh, sami angeli, ki bi neprenehoma slavili in hvalili tvoje veličanstvo!“

V izkušnjavah: „Nikar ne pusti, o Jezus, da bi se ločil od tebe!“ — Ako si mlačen v molitvi: „Gospod, uči me moliti!“ — Ako te mika svetna nečimernost, bogastvo, lišp v obleki itd. ponavljaj svetopisemske besede: „O nečimernost nečimurnosti, in vse je nečimernost!“ (Prid. 1, 2.) Pomisli, kako si je Jezus, ki bi bil lahko imel na zemlji vse najboljše in najiminitnejše, prostovoljno izvolil vse najslabše, najubožnejše in najpreprostejše, in je z nekim svetim ponosom rekel: „Ptički imajo svoja gnezda, lesice svoje brloge, Sin človekov pa nima, kamor bi glavo naslonil.“ Najlepša in najdražja je pač obleka krstne nedolžnosti. Sv. Atanazij se je jokal, ko je nekoč videl nečimerno gospo, češ, ker se veliko bolj trudi, da bi dopadla ljudem, kakor pa on, da bi bil všeč Bogu. — Ako si bil tako nesrečen, da si se kaj pregrešil, spoznaj svojo slabost, hitro obudi popolni kes in ponižno prosi odpuščanja s trdim sklepom, da boš z naprej stanoviten.

Ako si srečen in vesel, zahvali Boga, ker velika dobrota je zadovoljno in veselo srce; pa skesano mu potoži, da radi svoje grešnosti nisi vreden. — Ako te kdo pohvali, ne pripisuj hvale sebi, marveč Gospodu, rekoč: „Ne nam, Gospod, ne nam, ampak svojemu imenu daj čast.“ (Ps. 113, 9.)

Kadar pa te obiše kaka nesreča ali nadloga, nikar ne obupuj, marveč izkušaj se prepričati, da ti to pošlje neskončno dobrotljivi Bog in sicer v tvojo korist; vdaj se popolnoma v voljo božjo in vzdihni s svojim Jezusom: „Ne moja, marveč tvoja

volja naj se zgodi!“ Zahvali se za trpljenje, kakor dober otrok poljubi šibo, s katero ga je kaznoval ljubeči oče. — Ako te zadene občutna izguba, reci s trpinom Jobom: „Bog je dal, Bog je vzel, njegovo ime bodi češčeno!“ — Ako si zaničevan in poniževan, ponavljaj za Davidom: „Dobro je, da si me ponižal, da se učim tvoje postave.“ (Ps. 118, 71.)

Kadar dežuje, obudi želje, da bi vzprejemal toliko milosti, kolikor pade deževnih kapljic na zemljo. Reci: „Gospod, suh sem in trdosrčen; naj me omehča rosa tvoje milosti!“ Prosi Boga, da pogasi v tebi ogenj strasti. — Lepo in jasno vreme naj te spominja sreče in radosti čistega srca in mirne vesti; grdo in viharo pa ti bodi podoba grešne in strastne duše, ter obujaj primerna čustva, želje in prošnje. — Grom in blisk naj ti živo pred oči stavi neskončno pravično sodbo božjo!

Zvečer in ponoči. Ko se odpravljaš spat, pomisli, da pride dan, ko boš zadnjikrat legel v posteljo, iz katere ne vstaneš več. Prosi angela varuha, naj čuje poleg tebe, ko boš ti spal, in naj časti in moli Boga mesto tebe. Predno zaspiš, vzdihni: „Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo!“ — Ako se po noči prebudiš, misli takoj na Boga ter reci s psalmistom: „Spominjam se po noči tvojega imena.“ (Ps. 118, 55.) Ako ne moreš takoj zaspati, pomisli, da mnogi redovniki in svetniki po noči vstajajo in opravljajo svoje pobožne molitve; moli ti vsaj v postelji, dokler zopet ne zaspiš.

Opozoril sem te tukaj le na nekatere imenitnejše reči, ki te spominjajo pričujočnosti božje in te priganjajo k molitvi ter ti dajejo zlasti ugodno priliko za pogostne svete vzdihljaje. Ako se resno poprimeš te prelepe vaje, boš še sam našel premnogo drugih sličnih nagibov. Treba je le dobre volje.

